

Ved lovforslagets § 4 indsættes en ny bestemmelse i udleveringslovens § 5, stk. 4, der indebærer, at forbudet ifølge § 5, stk. 1 og 2, heller ikke finder anvendelse, når handlingen er omfattet af artikel 2, jf. artikel 1, i FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger, jf. herved pkt. 4.1. og 4.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger. I modsætning til den gældende undtagelse i § 5, stk. 3, er den nye bestemmelse ikke begrænset til udlevering til andre EU-stater. Den gælder udlevering i forhold til alle stater, der har ratificeret FN-konventionen, jf. herved lovforslagets § 12, stk. 2.

Om en overtrædelse er omfattet af artikel 2, jf. artikel 1, i FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger, afhænger af en konkret vurdering. Den berørte person kan efter omstændighederne kræve en beslutning om udlevering for en handling, som anses for omfattet af de nævnte bestemmelser, indbragt for domstolene, så udlevering først kan finde sted, når beslutningen er fundet lovlig ved endelig retskendelse, jf. udleveringslovens §§ 16 og 17.

Den nye bestemmelse indebærer, at udlevering ikke kan nægtes, når nægtelsen udelukkende begrundes med, at den forbrydelse, som udlevering angår, er en politisk forbrydelse mv. At den pågældende tilhører en frihedsbevægelse eller lignende, som man fra dansk side sympatiserer med, kan derfor som udgangspunkt ikke begrunde, at udlevering nægtes.

Udlevering kan dog efter omstændighederne fortsat nægtes med henvisning til andre bestemmelser i udleveringsloven, f.eks. § 6, hvorefter udlevering ikke må finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen på grund af sin afstamning, sit tilhørsforhold til en bestemt befolkningsgruppe, sin religiøse eller politiske opfattelse eller i øvrigt på grund af politiske forhold vil blive udsat for forfølgelse, som retter sig mod den berørte persons liv eller frihed eller i øvrigt er af alvorlig karakter.

Det vil også være muligt at afslå udlevering, hvis det i særlige tilfælde, navnlig under hensyn til den pågældendes alder, helbredstilstand eller andre personlige forhold må antages, at udlevering ville være uforenelig med humanitære hensyn, jf. udleveringslovens § 7.

Endelig kan udlevering fortsat kun ske på vilkår, at dødsstraf ikke fuldbyrdes for den pågældende handling, jf. udleveringslovens § 10, nr. 3.

Til § 5

Retsplejeloven

Til nr. 1 (retsplejelovens § 122, stk. 1)

Der er tale om en ændring af redaktionel karakter.

Ved § 1, nr. 2, i lov nr. 385 af 20. maj 1992 blev hele kapitel 10 nyaffattet, og den hidtidige § 105 blev § 106. Henvisningen i § 122, stk. 1, til § 105 blev ikke konsekvensrettet i den forbindelse.

Ved lovforslagets § 5, nr. 1, tilpasses henvisningen i retsplejelovens § 122, stk. 1, til den nugældende affattelse af retsplejelovens kapitel 10.

Til nr. 2 (retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 3, og § 791 a, stk. 3, nr. 3)

Der er tale om en ændring af redaktionel karakter.

Ved § 1, nr. 58, i lov nr. 425 af 31. maj 2000 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien mv. og straffeloven (Skærpelse af strafniveauet for ulovlig beskæftigelse af udlændinge, Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde, præcisering af Udlændingestyrelsens og politiets underholdsforpligtelse mv.) er der indsat et nyt stk. 3 og et nyt stk. 4 i udlændingelovens § 59. Den hidtidige bestemmelse om menneskesmugling i udlændingelovens § 59, stk. 3, blev herefter til § 59, stk. 5. Henvisningen i § 781, stk. 1, nr. 3, (om indgreb i meddelelseshemmeligheden) og § 791 a, stk. 3, nr. 3, (om særlig kvalificeret observation) til udlændingelovens § 59, stk. 3 blev ikke konsekvensrettet i den forbindelse.

Ved lovforslagets § 5, nr. 2, tilpasses henvisningerne i retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 3, og § 791 a, stk. 3, nr. 3, til den nugældende affattelse af udlændingelovens § 59.

Det skal i øvrigt bemærkes, at der ved § 3 i lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven (Tidsbegrænset opholdstilladelse, asyl, familiesammenføring og udvisning mv.) blev indsat en ny bestemmelse om grov menneskesmugling i straffelovens § 125 a. Efter straffelovens § 125 a (som blev konsekvensrettet ved § 4 i lov nr. 425 af 31. maj 2000) straffes den, der under skærpene omstændigheder gør sig skyldig i menneskesmugling efter udlændingelovens § 59, stk. 5, med fængsel indtil 4 år. Det er ikke fundet nødvendigt i retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 3, og § 791 a, stk. 3, nr. 3, særskilt at henvise til straffelovens § 125 a, idet overtrædelse af denne bestemmelse altid forudsætter, at udlændingelovens § 59, stk. 5, er overtrådt. I sagens natur kan sager om